U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **D. D. H.**, zastoupeného JUDr. Josefem Vančurou, advokátem se sídlem v Chebu, Evropská 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o žalobě proti správnímu rozhodnutí ze dne 25. 11. 2002, č. j. OAM-8852/VL-16-P17-2001, o kasační stížnosti žalobce – stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 4. 2003, č. j. 59 Az 299/2003 - 16,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 25. 4. 2003, sp. zn. 59 Az 299/2003 zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2001, č. j. OAM-8852/VL-16-P17-2001 a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Své rozhodnutí odůvodnil a účastníky poučil o tom, že proti rozsudku lze podat za podmínek stanovených v ustanovení § 102 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí a účastníky poučil i o místě podání kasační stížnosti.

Proti rozsudku Krajského soudu v Plzni podal žalobce, zastoupený advokátem dne 25. 6. 2003 kasační stížnost, kterou se domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Přitom současně požádal o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, s poukazem na ustanovení § 40 odst. 5 s. ř. s., podle nějž, nestanoví-li tento zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost prominout zmeškání lhůty k provedení úkonu. Žalobce jako důvod zmeškání lhůty uvedl nemoc a domácí režim bez vycházek v období od 2. 6 do 24. 6. 2003.

Soudní řád správní stanoví pro podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu lhůtu dvou týdnů ode dne doručení napadaného rozhodnutí krajského soudu. (§ 106 odst. 2 věta prvá s. ř. s.).

Rozsudek Krajského soudu v Plzni byl doručen žalobci dne 30. 5. 2003, což byl pátek. Konec lhůty k podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 věty prvé s. ř. s. je třeba posoudit podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Byl-li tedy rozsudek Krajského soudu Plzni doručen žalobci dne 30. 5. 2003, což byl pátek, připadl poslední den lhůty k podání kasační stížnosti žalobci rovněž na pátek 13. 6. 2003, který byl pracovním dnem, takže se neuplatní ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. Marným uplynutím tohoto dne uplynula žalobci lhůta k podání kasační stížnosti, což ostatně žalobce nepopírá. Žalobce podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Plzni dne 25. 6. 2003, tedy opožděně a připojil k ní žádost o prominutí lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 5 s. ř. s..

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 věta třetí s. ř. s.). Ustanovení § 40 odst. 5 s. ř. s. se tak v případě kasační stížnosti neuplatní, a proto soud ani nezkoumal otázku vážnosti a omluvitelnosti žalobcem tvrzených důvodů zmeškání lhůty pro její podání.

Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo než jeho kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou odmítnout.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 věta prvá s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. 10. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu